

DICASTERIUM
PRO ECCLESIIS ORIENTALIBUS

P,3 3Q,

Via della Conciliazione, S4
Adresa 00120 Město hluku

únor 2026

Prot. č. 1/2026

Drahý spolubratře,

Jak moc jsme se snažili, aby mír konečně vrátil život a naději do Svaté země! Takzvané dialogy a dohody se množí, ale zbraně přitom neutichají. Říká se, že bylo dosaženo míru, ale i když o tom *média* hovoří mnohem méně než dříve, zbraně stále střílejí, lidé umírají, o území se vede spor a křesťané emigrují, aby si zachránili život. Dokonce ani školy často nedostávají učitele, protože jim není umožněn průjezd.

Vím, že oslovit tebe a křesťanskou rodinu, za kterou neseš odpovědnost, je stále těžší a slova, která ti rok co rok adresuji, se stále více opakují. Vím, že je stále náročnější snažit se, dokud to jde, ošetřovat a dezinfikovat rány tohoto světa, který je tak krutě rozerván. My křesťané však nemůžeme než doufat, protože Bůh je naše naděje a Bůh nezrazuje. Ten Ukřižovaný, který visí v našich pokojích i v našich svatých místech, je znamením života silnějšího než smrt, který však prošel smrtí. Musíme změnit mnoho věcí: mentalitu, citlivost, priority v každodenním životě, protože tento svět nás postupně odlidšťuje a my si toho nevšímáme.

Nikdy nezapomínejme na modlitbu, neboť Bůh je naší nadějí. Nyní ti však navrhuji malý čin, který však přesně směřuje k tomuto obrácení, k této proměně: věnovat část našich peněz na pomoc bratrům a sestrám, kteří se nacházejí v extrémním nebezpečí, aby mohli prožít ještě jeden den, aby našli možnost naděje a nového začátku. Je to důležité gesto pro ně, zásadní pro Kustodii Svaté země, která již dlouho bdí nad místy, která poznamenala život Pána Ježíše. Je to důležité gesto i pro nás, protože nám pomáhá uvědomit si, že bez oběti, bez změny v našem životě zůstáváme nečinní v tomto světě v plamenech a stáváme se tak spoluviníky těch, kdo jej zapalují.

Tento čin se uskuteční téměř všude na světě (protože některé komunity si zvolily jiné datum) právě na Velký pátek, v den, kdy si připomínáme Toho, kdo nedal almužnu, ale svůj vlastní život, svůj poslední výdech, jímž je Duch Svatý, aby se tento svět uzdravil a znovu začal doufat v to, v co už nikdo nedoufal. Papežové si toto gesto přáli a nadále si je přejí, protože jsou přesvědčeni, že pouze v otcovství, sdílení a přátelství založeném na solidaritě lze obnovit realitu, která se vrátí k lidským hodnotám a bude reprodukovat projekt lidstva, jaký zamýšlel Bůh při stvoření.

Abychom mohli žít, potřebujeme i váš příspěvek. Mnoho křesťanů ze Svaté země přišlo o vše, včetně práce, kterou jim přinášela služba poutníkům. Nyní se téměř všichni z nich, naplnění strachem, bojí do těchto končin znovu vyrazit. Naši bratři a sestry ve víře, kteří obývají Svatá místa, vědí, že díky vašemu příspěvku, a možná jen díky němu, i když nebude možné zaručit jejich bezpečnost, budou alespoň moci znovu fungovat jejich školy, bude možné postavit několik nových domů a tam, kde je zničení úplné, bude zajištěna alespoň nějaká péče. Nejprve bomby, poté přírodní katastrofy znetvořily jejich zemi a učinily ji neobyvatelnou, nemluvě o stále čtenějších ztrátách na životech, aniž by byl jediný den, kdy by se dalo dýchat v klidu.

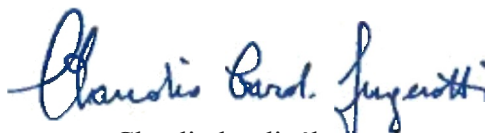
Prosím, zprostředkuj svým lidem slovy, která nejlépe odpovídají jejich vnímání, naši povinnost pečovat o Svatou zemi, stejně jako o mnoho dalších zpustošených míst. Ukaž jim obrázky, vzbud' v nich citlivost prostřednictvím nesčetných zdrojů, které přibližují každodenní úsilí těch nemnoha křesťanů, jimž se daří udržet si možnost zůstat ve své zemi. Existuje mnoho nástrojů, počínaje výzvami papežů a oddaných místních pastýřů. Snažme se, aby naši lidé přišli ke sbírce s vědomím, že dávání je silným znamením víry, že Svatá země bez věřících je zemí ztracenou, protože se ztrácí živá paměť, která je spojitostí se zdrojem spásy, který nás obnovil v Kristu. Povzbuzujte, přesvědčujte, probouzejte svědomí, vyzývejte k solidaritě tohoto jediného Těla Kristova, kterým je Církev, rozprostřená po všech zemích světa. Svatokrádež není jen čin spáchaný proti Eucharistii; svatokrádež je také čin spáchaný proti Tělu Kristovu, kterým je Církev. Svatý Augustin, jak moc trvá na tomto pojmu: když přijímáš Kristovo tělo u oltáře, věz, že přijímáš to, čím jsi! „Staňte se tím, co vidíte, a přijímejte to, čím jste“ (*Kázání 272*).

Jsem přesvědčen, že náš lid, tvůj lid, nebude k tomuto volání lhostejný, neboť ty nejživější struny, které křest učinil nedílnou součástí všeobecné touhy po dobru, která nás připravuje na setkání s Bohem, čekají jen na to, aby byly posíleny nebo třeba jen procvičeny. Papež Lev XIV. neustále připomíná mysli i srdci tento závazek být jedno, aby byl mír, ne dočasné příměří, ne věčný nenávist, ne obrovské výdaje na zbrojení, ale příspěvek ke společnému znovuzrození: „Chtěl bych poděkovat Bohu za křesťany, kteří, zejména na Blízkém východě, vytrvávají a odolávají ve svých zemích, silnější než pokušení je opustit. Křesťanům musí být dána možnost, a to nejen slovy, zůstat na svých územích se všemi právy nezbytnými pro bezpečnou existenci. Prosím vás, zasazujte se o to!“ (Projev k účastníkům Jubilea východních církví, 14. května 2025).

Kolikrát jsem osobně navštívil ty křesťanské menšiny, které se každý den probouzejí s obavou, že už pro ně nebude místo k životu! Pomozte nám dát jim konkrétní naději, a ne jen slova útěchy, protože my, kdo je navštěvujeme, víme, že my odtud odejdeme, zatímco oni zůstanou se svými obavami, ba dokonce s hrůzou, že právě proto, že jsou křesťané, mohou být vyhubeni. Sbírka pro Svatou zemi, s neocenitelnou každodenní pomocí našich františkánů a všech, kteří ožívují a pracují v místních komunitách, bude kapkou v oceánu, ale oceán se tím, že ztrácí kapky, stává pouští.

Ať Pán hojně požehná těm, kteří i tento Velký pátek pocítí, že jsou dlužníky života, jenž jim byl darován, a spolupracovníky na stvoření, které přibližuje pozemský Jeruzalém k Jeruzalému nebeskému. Děkuji ti, drahý spolubratře, že jsi mě vyslechl. Ať Otec podporuje tvé úsilí o mír a tvůj přínos k tomu, aby mohli žít ti, kteří jsou nevinnými oběťmi války. Kain a Ábel existují dodnes. A přece nám Boží Syn ukázal, že pokud je třeba si vybrat, nebereme druhému život, ale dáváme život za druhého.

S úctou

Claudio kardinál Gritti
Guyo t t i ,
prefekt

Michel Jalak, oam
Archiepiskopský
sekretář